

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205022
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6414205022.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, proti žalovanému: G. R., U.. XX.X.XXXX, F. D. B. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Rudolfom Fajbíkom, so sídlom v Banskej Štiavnici, Dobšinského 14, o žalobe na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. G. R., takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, upravenou v priebehu sporu domáhal určenia, že nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v k. ú. B. a sú zapísané na LV č. XXX patria do dedičstva po neb. G. R.. Žalobu odôvodnil tým, že G. R. v čase svojej smrti dňa 12.12.1979 bola vlastníčkou predmetných nehnuteľností, pričom žalovaný nemá právny titul na užívanie ani vlastníctvo predmetných nehnuteľností. Žalobca zdedil majetok po neb. G. R., pričom žalovaný v r. 2012 vydržal predmetné nehnuteľnosti a osvedčenie bolo vydané bez súhlasu SPF, pričom v tom čase bol žalobca ich vlastníkom. Žalobca konštatoval, že u žalovaného absentuje akýkoľvek právny titul, od ktorého by mohol odvodiť svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pričom žalovaný nepreukázal, že by jeho starý otec G. R. predmetné nehnuteľnosti nadobudol od neb. G. R.. Po neb. G. R. v D XXX/XX boli dedené iné pozemky a v inej lokalite. Nehnuteľnosti neboli ani predmetom dedičského konania po neb. E. R. v XXD/ XXX/XXXX. Žalobu podávali na základe podnetu C. L., ktorého v spore aj žiadali vypočuť ako svedka.

2. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu s podanou žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Konštatoval, že podstatné pre posúdenie nároku žalobcu je tá skutočnosť, či G. R. v čase smrti bola nielen evidovanou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ale či bola aj skutočnou vlastníčkou nehnuteľností. Podľa právneho názoru právneho zástupcu žalovaného G. R. v čase svojej smrti nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností, a preto nie je možné žiadať, aby boli určené do dedičstva po nej. Konštatoval, že predmetné nehnuteľnosti užíval starý otec žalovaného a následne nehnuteľnosti boli dané do družstva. Žalovaný predmetné nehnuteľnosti vydržal na základe osvedčenia v r. 2012 s tým, že k vydržaniu došlo už aj u právnych predchodcov žalovaného. Právny zástupca žalovaného uviedol, že v spore preukázali, že starý otec žalovaného kúpil predmetné nehnuteľnosti od G.A. R. v medzivojnovom období v r. 1940 - 1945. K týmto skutočnostiam poukázal na výsluch svedka, G. R., ako aj čestné vyhlásenie Y. T.. Uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď v spore nepreukázal, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v čase smrti poručiťky G. R. jej aj svedčalo. Žalobca žiadne relevantné dôkazy neprodukoval, poukazoval len na list vlastníctva. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu, už nemohol byť vykonaný dôkaz výsluchom svedka, ktorého čestné

prehlásenie v spore predložili, a to bývalého predsedu Národného výboru, pretože zomrel. Uvedená osoba vyhotovovala a predkladala aj podklady pre dedičské konanie po neb. G. R., s tým, že v rámci dedičského konania sa riešili aj pozemky, s výnimkou tých, ktoré sú predmetom sporu, pričom aj toto je nepriamy dôkaz, pričom uvedený funkcionár si v tom čase bol vedomí toho, že neb. G. R. uvedené pozemky už v čase svojej smrti nevlastnila. Poukázal na to, že pokiaľ žalobca tvrdil, že sa k osvedčeniu nevyjadroval, tak žalovaný predkladal notárovi listiny, ktoré žiadal. Uvedená skutočnosť nemôže byť na ľarchu žalovaného. K osvedčeniu sa však vyjadrovala obec, ktorá výhrady nevzniesla. K výpovedi svedka C. L.A. právny zástupca žalovaného viedol, že v tomto období nenamietal vlastníctvo žalovaného a ani jeho právnych predchodcov s tým, že z Dodatku k stanovisku obce je zrejmé, že mal záujem len o prechod. K tvrdeniu žalobcu o tom, že predmetné nehnuteľnosti neboli predmetom dedičského konania po právnych predchodcoch žalovaného, konštatoval, že pokiaľ by tak bolo, tak by vlastne nemal byť aký spor. Pokiaľ žalobca odvíja celú žalobu len od tvrdenia C. L., tak právny zástupca žalovaného poukázal na to, že jeho svedecká výpoveď bola zmätočná a nevierohodná pre posúdenie celej veci. Listiny, ktoré uvedený svedok predkladal, sa netýkajú predmetu sporu.

3.Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.1.2015, tak, že žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.z.n 12Co/251/2015 zo dňa 29.11.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, oboznámil sa s čestným vyhlásením Y. T., ako aj G. R., s výpisom z LV č. XXX, k. ú. B., s úmrtným listom po G. R., s dedičským rozhodnutím po neb. G. R., s pripojeným spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. XC XX/XXXX, s Dodatkom k vyjadreniu Obce B., s písomnou svedeckou výpoveďou Y. T., s Notárskou zápisnicou U. XX/XXXX U. XXXXX/XXXX, s vyjadrením Obce B., s dedičskými rozhodnutiami XXD XXX/XXXX, N. XXX/XX, N. XXX/XX, s ostatným spisovým materiálom.

5.Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastníak je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

6.Podľa § 124 Občianskeho zákonníka vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká ochrana.

7.Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

8.Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

9.Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností, ustanovených zákonom.

10.Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

11.Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa ods. 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

12.Podľa § 137 písm.c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13.Vydržanie patrí k všeobecným originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou držbou oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Predmetom vydržania môže byť hnuťnosť aj nehnuteľnosť, ktorá je individuálne určená. K zákonným predpokladom vydržania patria: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú

vydržaciú dobu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušený stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri nehnuteľnostiach desať rokov. Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo, pretože právny nástupca si do vydržacej doby môže započítať aj dobu, po ktorú vec oprávnené držal jeho právny predchodca. Po uplynutí vydržacej doby sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci bez splnenia akýchkoľvek ďalších podmienok. Podľa ustanovení katastrálneho zákona sa však vyžaduje aspoň deklarácia tohto nového právneho stavu. V praxi je to notárske osvedčenie o vydržaní alebo deklaratórny rozsudok občianskoprávneho súdu o určení vlastníckeho práva nadobudnutého vydržaním. Môže ním byť aj rozhodnutie správneho orgánu. Vydržaním sa nadobúda vlastnícke právo bez toho, aby sa o tom muselo rozhodnúť.

14. Novela zákona o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) vykonaná zákonom č. 397/2000 Z.z. s účinnosťou od 1. decembra 2000 v § 63 spresnila podmienky, za ktorých môže notár formou notárskej zápisnice vydať osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Zákon kogentne ustanovuje, aké náležitosti musí obsahovať notárska zápisnica. Predovšetkým osoba, ktorá o sebe tvrdí, že splnila podmienky vydržania, musí doložiť vyjadrenie osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo vyjadrenie ich právnych nástupcov, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu osôb, ktoré sa ho na základe vydržania dožadujú, výhrady.

15. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné (R 8/1991). Vydržať vlastnícke právo môže len oprávnený držiteľ, t.j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí (Z IV s. 428, ods. 3).

16. Účinky vydržania podľa ustanovenia § 135a OZ (v znení do 1. januára 1992) môžu nastať vzhľadom na ustanovenie § 507a ods. 3 OZ (zákon č. 131/1982 Zb.) najskôr od 1. apríla 1984. Toto ustanovenie umožňuje, aby do vydržacej doby uvedenej v ustanovení § 135a ods. 1 OZ bolo možné započítať aj dobu, po ktorú občan alebo jeho právny predchodca za podmienok ustanovených v § 135a ods. 1 a 2 OZ mal vec v nepretržitej oprávnenej držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka (zákon č. 131/1982 Zb.) /R 50/1985 s. 242, ods. 2/. Podľa práva platného do 31. decembra 1950 bola na Slovensku vydržacia doba 32 rokov a v českých krajoch 30 rokov. Zákon č. 141/1950 Zb., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 1951, ustanovil na vydržanie vlastníctva nehnuteľnosti dobu 10 rokov, pričom pre vydržanie, ktorého doba začala plynúť pred týmto dátumom, platilo, že sa skončí uplynutím pôvodnej lehoty, najneskôr však do 31. decembra 1960 (§ 566 zákona č. 141/1950 Zb.). Vydržanie bolo do 31. decembra 1950, s výnimkou vydržania medzi manželmi, a od 1. januára 1951 do 31. marca 1964, s výnimkou nescudziteľných vecí, ktoré boli v socialistickom vlastníctve, prípustné voči každému. Vyžadovala sa dobromyseľná a nepretržitá držba, pričom za dobromyseľného sa držiteľ považoval vtedy, keď so zreteľom na všetky okolnosti mohol byť presvedčený o tom, že mu vec patrí. Právo platné na území Slovenska do 31. decembra 1950 vyžadovalo dobromyseľnosť pri nastúpení do držby, kým podľa zákona č. 141/1950 Zb. bola potrebná počas celého plynutia vydržacej doby. (R 65/1972 s. 241, ods. 3, 4, 5). Podľa obyčajového práva platného na území Slovenska do 31. decembra 1950 nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti bez zapísania do pozemkovej knihy ten, kto nehnuteľnosť po dobu 32 rokov mal ako svoju nepretržite v držbe. Musel ju teda užívať vo svojom mene, a nie v mene iného, ani nie ako nájomník, prípadne ako požívateľ alebo užívateľ. Vydržanie sa prerušilo, keď sa pozemkovoknižný vlastník v súdnom spore úspešne domohol proti držiteľovi vydania nehnuteľnosti, ako aj vtedy, keď v priebehu vydržania bola nehnuteľnosť v pozemkovej knihe prepísaná na základe odplatného prevodu na iného; vydržanie sa v takom prípade neprerušilo, ak nový pozemkovoknižný vlastník vedel, že doba vydržania plynie, alebo o tom nevedel iba z "hrubej" nedbanlivosti. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nemohol vydržať, kto nebol dobromyseľný, teda kto už na začiatku svojej držby vedel o tom, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne, prípadne, že sa jej zmocnil bez právneho dôvodu, alebo vedel, že patrí inému, no nevrátil ju. Pri skutočnej držbe sa predpokladalo, že je v súlade s právom a poctivá; opak sa musel dokázať (Z IV s. 163, ods. 1). Podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti určoval Občiansky zákonník z roku 1950 v ustanoveniach § 115, § 116 ods. 1 v spojení s § 145. Vlastnícke právo vydržaním mohol nadobudnúť ten, kto oprávnené držal nehnuteľnú vec po dobu 10 rokov; vydržanie bolo vylúčené iba medzi manželmi a pri nescudziteľných veciach, ktoré boli v socialistickom vlastníctve a boli určené na

to, aby ich tieto organizácie trvale užívali. Oprávneným držiteľom bol ten, kto bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí; v pochybnostiach sa predpokladalo, že držba je oprávnená (Z IV s. 163, ods. 2). Vlastníkom nehnuteľnosti sa počínajúc dňom 1. januára 1992 stane osoba, ktorá má nehnuteľnosť v oprávnenej držbe nepretržite po dobu 10 rokov, a to aj v prípade, keď sa stala oprávneným držiteľom pred 1. januárom 1992; do doby oprávnenej držby pre vydržanie treba započítať aj dobu pred týmto dňom (R 83/2002).

17.Z vykonaného dokazovania, a to po oboznámení sa s úmrtným listom súd má za preukázané, že G. R., A.. L., zomrela dňa 12.12.1970. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Žiari nad Hronom, sp. zn. N. XX/XX zo dňa 1.3.1971, právoplatné dňa 1.3.1971, súd zistil, že nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú vo vl. č. XX, ako aj vo vl. č. XX k. ú. B., pripadajú Československému štátu, zastúpený Finančným odborom ONV v Žiari nad Hronom. Z uvedenej listiny súd teda zistil, že majetok po neb. G. R., ktorá sa narodila dňa X.X.XXXX a zomrela 12.12.1970 nadobudol Československý štát, zastúpený Finančným odborom ONV v Žiari nad Hronom, v súčasnosti je to Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom. Týmto je daná aktívna legitímácia žalobcu v danom spore, ktorý sa domáha určenia, že nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na LV č. XXX, k. ú. B., patria do dedičstva po neb. G. R.. Z výpisu z LV č. XXX, k. ú. B. súd zistil, že EKN parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 11.807 m², EKN parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 1118 m² a CKN parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 3377 m² sú vo vlastníctve žalovaného, G. R., a to v celosti s titulom nadobudnutia Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní č. U. XX/XXXX, Q. XXX/XXXX. Súd sa oboznámil aj s titulom nadobudnutia, a to notárskou zápisnicou U. XX/XXXX, ktorá bola spísaná notárom dňa 5.9.2012, z obsahu ktorého okrem iných skutočností vyplynulo, že Vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva vydržovaných nehnuteľností žalovaný odôvodnil tým, že do užívania a držby vstúpil na základe dedenia po svojom otcovi. Otec ich užíval tak isto na základe dedenia po svojom otcovi, ktorý ich kúpil. Držba a užívanie sú nepretržité a nerušené niekoľko desaťročí. Evidovaná vlastníčka zomrela a jej právni nástupcovia nie sú známi. Do užívania vydržovaných nehnuteľností žalovanému nikto nezasahuje a nikto si k nim neuplatňuje vlastnícke právo. Z notárskej zápisnice súd zistil, že vydržanie žalovaného bolo zavŕšené k 7.12.2010. Z výpisu z LV č. XXX, k. ú. B. zo dňa 16.7.2012 súd zistil, že v uvedenom čase bola evidovaná ako vlastníčka predmetných nehnuteľností G. R., A.. L., v podiele 1/2-i titulom nadobudnutia darovanie zo X.XX.XXXX - XX/XX. Z PK vl. č. XX, k. ú. B. súd zistil, že predmetné nehnuteľnosti G. R., A.. L., získala v 5/6-inách právnym titulom darovania 6.10.1920 a v 1/6-ine právnym titulom kúpy 14.9.1928 a aj podľa skutočného rozdelenia zo dňa 17.11.1937 a skutočnej držby zo dňa 9.10.1937.

18.V pripojenom spise Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. XC XX/XX sa nachádza dedičské rozhodnutie po neb. G. R. N. XXX/XX zo dňa 19.6.1987. Neb. G. R., U.. XX.X.XXXX, zom. 7.2.1987, bol starým otcom žalovaného. Po neb. G. R. prevzal dedičstvo E. R., U.. X.X.XXXX, ktorý bol otcom žalovaného s povinnosťou vyplatiť Y. T., U.. XX.X.XXXX, ktorá bola sestrou otca žalovaného a zároveň bol zaviazaný poskytnúť svojej matke, K. R., bezplatné bývanie v rodinnom dome. Z rozhodnutia Štátneho notárstva N. XXX/XXXX zo dňa 30.9.1991 súd zistil, že sa viedlo dedičské konanie po neb. K. R., U.. XX.X.XXXX, zom. 10.4.1991, ktorá bola starou matkou žalovaného, pričom dedičom po nej bol otec žalovaného, E. R., ktorý z dedičstva vyplácal svoju sestru, Y. T.. E. R., otec žalovaného sa narodil X.X.XXXX a zomrel dňa 11.7.2010, po ktorom bolo vydané Osvedčenie o dedičstve XXD XXX/XXXX zo dňa 7.12.2010, právoplatné dňa 7.12.2010, pričom dedičmi po ňom boli manželka M. R. a deti E. R., G. R. K. O. R. (Osvedčenie o dedičstve sa nachádza na č.l. 21 pripojeného spisu). Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

19.Z Čestného vyhlásenia Y. T., ktorá bola dcérou neb. G. R. a sestrou E. R. (otca žalovaného) vyplynulo, že má vedomosť, kde sa nachádzajú pozemky EKN parc. č. XXX/XX, XXX/X K. XXX/X, k. ú. B.. Y. T. konštatovala, že tieto pozemky, od kedy si ona od detstva pamätá, užíval jej otec, ktorému chodila ich pomáhať obrábať, hrabať seno, sušiť seno, zväzať a pod. S otcom bývala do konca r. 1959, v r. 1958 sa vydala a býval s nimi rok aj jej teraz už neb. manžel. Y. T. potvrdila, že má vedomosť o tom, že jej otec kúpil predmetné pozemky ešte niekedy cez vojnu, teda v r. 1940 - 1945 od G. R., A.. L., ktorú volali Mäsiarka. Chodievala aj k nim a ona oboch osobne poznala. Y. T. konštatovala, že nevie, či kúpna zmluva bola urobená len v ústnej forme, alebo aj v písomnej forme. Uviedla, že ona sa v dedičstve po otcovi pozemkov zriekla v prospech svojho brata, E. R., pričom nikdy nemala dôvod pochybovať o otcových slovách, lebo jeho tvrdenie bolo v súlade s tým, že tieto pozemky oni užívali a ako vlastníkov rešpektovali jej neb. rodičov aj všetci susedia, a aj neb. G. R., A.. L.. Nakoniec aj do družstva odovzdával pôdu jej otec.

20. Uvedenú svedkyňu nebolo možné v spore vypočúť, vzhľadom na jej zlý zdravotný stav (nebola schopná sa dostaviť na súd), avšak bola schopná podať písomnú svedeckú výpoveď. Svedkyňa v písomnej svedeckej výpovedi odpovedala na písomne položené otázky strán sporu. Svedkyňa uviedla, že nevie, či pozemky (ktorých sa spor týka) boli predmetom dedičského konania po jej otcovi G. R.. Vie, kde sa pozemky, ktoré otec mal a sú predmetom sporu nachádzajú. O pozemkoch, ktoré sú predmetom sporu sa jej otec vyjadril, že ich kúpil cez vojnu, podľa čoho usudzuje, že to bolo v rokoch 1940 až 1945, presnejšie to uviesť nevie. O zaplatení kúpnej ceny podrobnosti nevie, ale pôvodná majiteľka k nim občas chodila, ešte sa na ňu a jej muža pamätá, tak predpokladá, že kúpna cena bola riadne zaplatená, inak by si peniaze pýtali alebo by chceli pôdu späť. Svedkyňa konštatovala, že je teta žalovaného, jeho otec E. R. bol jej brat. Potvrdila, že žalovanému poskytla čestné vyhlásenie zo dňa 4.6.2014. Má vedomosť o tom, že posledné roky (nevie presne koľko) tieto pozemky užíva žalovaný na základe dedenia. Žalovaný chová hospodárske zvieratá a na predmetných pozemkoch ich pasie a kosí trávu. Predtým tieto pozemky užívali štátne majetky a ešte predtým ich rodiny (rodiny svedkyne) a aj ona osobne rodičom pomáhala pri práci na týchto pozemkoch. Je toho názoru, že vlastníkom týchto pozemkov je žalovaný G. R., na základe dedenia po svojom otcovi E. R., ktorý to dedil po svojom otcovi G. R. a ten to kúpil od G. R. A.. L.. Svedkyňa uviedla, že nevie o žiadnych sporoch o vlastníctvo alebo užívanie predmetných pozemkov. Kým to užívali oni, tak nikto nič nenamietal a potom to mali štátne majetky. G. R. A.. L. poznala osobne ako starú pani, ktorá k nim občas prišla, viac si pamätá na jej manžela, ktorý chodil robiť zabíjačky. Pozemky bol otec nútený dať do družstva, ktoré trvalo krátko a zmenilo sa na štátny majetok. Z rodičovského domu odišla v roku 1959 a niekedy v 60-tych rokoch pôdu prevzalo družstvo. Ona žiadne doklady o pozemkoch nemala, jej otec nejaké doklady mal, ale nevie presne aké. Tiež uviedla, že jej otec ťažko niesol keď mu pozemky zobrali komunisti a je smutné, že o pol storočia neskôr musí niečo podobné prežívať jeho vnuk.

21. Z výpovede svedka, G. R., ktorý bol vypočutý na pojednávaní, okrem iného vyplynulo, že nehnuteľnosti, ktoré žiada určiť žalobca do dedičstva po neb. G. R., prešli v r. 1960 do užívania družstva s tým, že tieto pozemky užívala rodina R. a následne po zrušení štátneho majetku prešli pozemky do užívania pôvodných majiteľov, čiže do užívania žalovaného a jeho predkov. Svedok konštatoval, že osobne poznal G. R., A.. L.. Svedok potvrdil, že predmetné pozemky pred r. 1960 užíval otec a starý otec žalovaného. Svedok sa nevedel vyjadriť, na základe čoho vstúpil do užívania starý otec žalovaného, bol toho názoru, že to zdedil po svojich predkoch.

22. Súd v spore vypočul na návrh žalobcu svedka C. L., s poukazom na to, že na základe jeho podnetu podávali aj žalobu. Svedok uviedol, že jeho otec si zobral do užívania pozemky od štátneho majetku, kde bol vysadený ovocný sad. Do štátneho majetku chodilo robiť veľa ľudí a to aj G. R. (žalovaný). Svedkov otec im za prácu (likvidovanie sadu) platil. Otec svedka tieto pozemky, okrem iných aj parcelu č. XXX/XX, užíval. Svedok uviedol, že žalovaný na pozemkoch hospodári od roku 2013 ako ich získal osvedčením. Do tejto doby na týchto pozemkoch (sporu sa týka parc.č. XXX/XX) hospodáril jeho otec (svedkov). Následne svedok uviedol že jeho otec hospodáril aj na parcele č. XXX/XX od roku 1992 do 2010, potom všetky parcely prepísal na neho (svedka). Súdu predložil Kúpnu zmluvu z roku 1935, v zmysle ktorej jeho prastarý otec C. L. s manželkou delili tieto pozemky svojim deťom (nesúvisí s predmetom sporu). Z výpovede svedka vyplynulo, že u starostu obce Ilija v čase riešenia vydania Osvedčenia v prospech žalovaného, namietal, to, že žalovaný porušil zákon v tom zmysle, že starosta sa nepýtal susedov, kadiaľ bude žalovaný chodiť. On (svedok) riešil prechod. Podľa vyjadrenia svedka parcely č. XXX/XX K. XXX/X ich užíval štátny majetok a predtým Slovenský pozemkový fond a po štátnom majetku nikto.

23. Žalovaný navrhol vypočúť v spore svedka D. R. , ktorý nie je príbuzným žalovaného, je len jeho susedom. Svedok je hospodáriaci roľník, tak ako žalovaný. Svedok uviedol, že jeho starý otec bol šéfom družstva, on mal vtedy 7 rokov a pamätá si, že už v tom čase tam hospodárila rodina R. (žalovaného), ktorá sa celý čas o tieto parcely starala. Svedok konštatoval, že žalovaný parcely, ktoré sú predmetom sporu, užíva minimálne už 10 rokov s tým, že predtým to užíval jeho starý otec. Svedok v tom čase vo veku 12-13 sa už začínal hospodáreniu venovať, mal vedomosť o tom kto kde čo robí, kto kde čo užíva a obhospodaruje. Už jeho stará mama mu hovorila, čo je ich, čo je koho a kde sú hranice. Svedok uviedol, že parcely, ktoré sú predmetom sporu C. L. U.. XXXX a ani jeho otec neužívali. Oni užívali iné, majú ich vedľa jeho. Parcela č. XXX/XX je využívaná a bola využívaná na prechod. Svedok mal vedomosť o tom že táto parcela bola ovocný sad, ktorý rušil a likvidoval štátny majetok, pričom tento ovocný sad bol

ešte v časti aj na iných pozemkoch, aj na jeho. Uviedol, že nie je pravda, že by C. L. alebo jeho právny predchodcovia tento ovocný sad likvidovali na svoje trovy.

24. Žalobca navrhol následne v spore vypočúť aj otca svedka C. L. C. L. a bývalého starostu obce Ilija G. C..

25. Svedok C. L. uviedol, že si už nepamätá a nevie povedať, kto užíval parcelu CKN XXX/XX (bola mu ukázaná na ortofotomape, pričom podľa mapy mu bolo zrejmé, o ktorú parcelu ide). Nevedel sa vyjadriť ani k užívaniu CKN parc.č. XXX/X K. XXX/X. Uviedol, len toľko, že to je všetko majetkárské. Dane za všetko platili majetke.

26. Svedok G. C. bol starostom obce Ilija v období od roku 2010 do roku 2016. Pokiaľ sa týkalo Osvedčenia (vydržanie parcel v prospech žalovaného) svedok viedol, že všetko vyvesil na úradnú tabuľu. On si chcel preveriť ako sa veci majú. Na úradnú tabuľu vyvesil návrh, kópiu katastrálnej mapy a tiež výzvu občanom, aby sa k tomuto vyjadrili, pokiaľ majú nejaké námietky. Nikto sa k ničomu nevyjadril, tak potom dal stanovisko. Asi týždeň po tom prišiel za ním C. L., ktorý povedal, že R. nemajú nárok, pretože neprebehlo dedičské konanie a B., ktorí riešili prechod. Svedok im povedal, že veci si môžu riešiť súdom.

27. Listinným dôkazom Dodatkom k vyjadreniu obce Ilija zo dňa 11.9.2012 je preukázané, že starosta obce oznamuje, že nemá výhrady k vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k.ú. B. zapísaných na LV č. XXX ako EKN parc.č. XXX/XX, XXX/X K. XXX/X v prospech G. R. (žalovaného). Z uvedenej listiny je okrem iného nepochybné, že C.Á. L. G. B., W. B. súhlasia s vydržaním parcely č. XXX/XX v prospech G. R. (žalovaného), za podmienky zriadenia vecného bremena (práva prechodu a prejazdu) už pri zápise do katastra.

28. Súd vykonal dôkaz navrhnutý žalobcom a to dotaz na Obec Ilija za účelom ozrejmienia, kto platil za parcely, ktoré sú predmetom sporu, dane. Obec Ilija vo Vyjadrení zo dňa 25.9.2017 uviedla, že od roku 1950 do roku 2001 užívalo parcely, ktoré sú predmetom sporu, Jednotné roľnícke družstvo a Štátny majetok š.p.. V roku 2001 prešlo užívanie na firmu U. C.. Daň bola platená jednotlivými užívateľmi. Od 1.1.2013 platí daň z nehnuteľnosti G. R. (žalovaný). V doplnujúcom Vyjadrení zo dňa 9.1.2018 Obec Ilija na zistenie skutočností odkiaľ čerpali údaje, ktoré súdu oznámili, uviedla, že ich čerpali ústnym šetrením od najstarších obyvateľov obce ako aj od bývalých zamestnancov úradu v Iliji. Presný rok kedy začalo užívať pozemky JRD a ani to, kedy prešlo užívanie na Štátny majetok nezistili. Konkrétne osoby neuviedli. Uvedené vyjadrenie obce bolo pre daný spor neurčité a nekonkrétne.

29. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané (Čestným vyhlásením a písomnou svedeckou výpoveďou svedkyne Y. T.), že starý otec žalovaného G. R. kúpil nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na LV č. XXX, k. ú. B., od neb. G. R., A. L. v medzivojnovom období v r. 1940 - 1945. Nie je známe, či bola alebo nebola vyhotovená písomná kúpna zmluva. Jednoznačne však bolo preukázané, že tieto nehnuteľnosti G. R., starý otec žalovaného užíval, obrábal, na predmetných pozemkoch hospodáril, ktorú skutočnosť rešpektovali aj ostatní susedia a obyvatelia obce, čo žalovaný v spore preukázal Čestným vyhlásením a písomnou svedeckou výpoveďou svedkyne Y. T. ako aj výpoveďou svedkov G. R. K. D. R.. Výpoveďou svedka G. R. žalovaný preukázal aj to, že túto skutočnosť rešpektovala aj G. R., A. L., od ktorej predmetné nehnuteľnosti nadobudol. Následne predmetné nehnuteľnosti užíval otec žalovaného, ako aj žalovaný, ktorého vydržanie v zmysle Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva bolo zavŕšené k 7.12.2010. Tvrdenia svedka C. L. o tom, že jeho otec C. L. pozemky, okrem iných aj parcelu č. XXX/XX, užíval, a že žalovaný na pozemkoch hospodári od roku 2013 ako ich získal osvedčením, pričom do tejto doby na týchto pozemkoch (sporu sa týka parc.č. XXX/XX) hospodáril jeho otec (svedkov) boli vyvrátené svedeckou výpoveďou svedka D. R..

30. V spore nebolo sporné, že k Osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva žalovaného sa nevyjadril žalobca, ktorý bol v tom čase zapísaný na liste vlastníctva ako vlastník parcel, ktorých sa Osvedčenie týkalo. Súd však poukazuje na to, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo vydržaním. V spore, tak ako súd už vyššie konštatoval, nadobudol predmetné nehnuteľnosti starý otec žalovaného G. R. a to na základe kúpy najneskôr v roku 1945 od pôvodnej vlastníčky G. R. A. L. G. R. (starý otec žalovaného) ako nadobúdateľ bol oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu. Následne nehnuteľnosti užíval jeho syn E. R. (otec žalovaného) a po ňom žalovaný, pričom bola splnená aj

podmienka nepretržitosti vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri nehnuteľnostiach desať rokov. Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo, pretože právny nástupca si do vydržacej doby môže započítať aj dobu, po ktorú vec oprávnené držal jeho právny predchodca. Po uplynutí vydržacej doby sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci bez splnenia akýchkoľvek ďalších podmienok. Žalovaný svoje tvrdenie o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou, rovnako ako jeho právny predchodcovia, preukázal konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľov bolo po celú vydržaciu dobu dôvodné (ako súd už konštatoval vyššie). Žalovaný preukázal v spore aj dobromyseľnosť, čiže skutočnosť, že jeho právny predchodcovia ako aj on nakladali s vecou ako so svojou a že sú (boli) so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní, že im vec patrí. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na samotné vyjadrenie žalobcu na pojednávaní dňa 12.4.2017, kde uviedol, že oprávnená držba nebola rozporovaná za života starého otca žalovaného, avšak žalobca podaním žaloby spochybnil tvrdenia žalovaného.

31. Žalobca žiadal určiť, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. G. R., A. L., a preto pre posúdenie tohto nároku žalobcu bola podstatná tá skutočnosť, či G. R., A. L., bola skutočnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností v čase svojej smrti, čiže dňa 12.12.1970 (nielen evidenčnou). Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to hlavne z výsluchu svedka, G. R., ako aj z čestného vyjadrenia a písomnej svedeckej výpovede Y. T., že právny predchodca žalovaného najneskôr v r. 1945 kúpil predmetné nehnuteľnosti od G. R. L., A. L., čiže za jej života došlo k zmene vlastníctva, ktorá skutočnosť bola zrejme aj svedkom a táto skutočnosť bola v rámci komunity aj rešpektovaná, a preto je jednoznačne preukázané, že G. R. v čase svojej smrti nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností, a preto nie je možné ani určiť, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva D. G. R., A. L.. Na tom nič nemení tá skutočnosť, že G. R. A. L. bola aj po svojej smrti zapísaná na liste vlastníctva ako vlastníčka. Žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno, vzhľadom na to súd žalobu žalobcu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak .